

РЕДАКЦИЯ І АДМИНИСТРАЦІЯ
Львів, Ринков. ч. 10, II. пов.
Конте почт. шалд. 143322.
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
получаєм.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДІЛКА В КРАЮ:		
Місцеве	5:00	30%
Частково	15:00	"
Після	30:00	"
Різно	60:00	"

Телеф. Редакції: 29-41.
• Друкарні: 29-26.
—
У СПРАВАХ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 коп.

На допомогу Рідній Школі.

ПОКЛИК ГОЛОВНОЇ УПРАВИ РІДНОЇ ШКОЛИ.

А живі люди? А ті працівники, що свої сили віддають Рідній Школі? — Їм виплачується дрібними частинками тепер, у листопаді, за вересень. І якже можна жити при таких умовах! Ще місяць, два, — але не беззастанно. Місячні видатки Централі стиснені до можливо низьких границь доходять до 14.000 зол. (на

ГОЛОВНА УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ

Секретно.

Русофільські процеси і політика.

Із цієї тенденції мав другий політичний процес проти русифікації: *Бендасенка* і товаришів влітку 1914 р. перед трибуналом суду призначили у Львові. Цей процес мав єдине джерело у політичній ації російських емісарів у Галичині перед війною відомою та був уже іспрокований не тільки українськими українськими урядом, а й німецькими австрійськими урядом. Це був а якийсь політичний процес.

хенбурґера у Відні у справах наших

Для точності розіб'ється ще додатки, що саме в
тих політично-військових процесах допомагалися

Wyciąg z protokołu wspólnego. VI. 1. Pr. 590-33
Sąd Okręgowy Wydział VI. karny w Łwowie w składzie
S. O. W. Medyka jako Przewodniczący, S. O. M. My-
narski i Dr. J. Loecker jako sędziacy w sprawie konflikta
narazi i Dr. J. Loecker jako sędziacy w sprawie konflikta
Nr. 301 czasopiisma pt. „Dilo” z daty Lwów dnia 14. II.
z 1933 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 590-33 za pośrednictwem
notariusza w dniu 17 listopada 1933 r. po wyłączeniu
niejawnym w dniu 17 listopada 1933 r. po wyłączeniu
z sedna Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postano-
wienia: uznać za naprawdliwym dokonana dnia 13 listopa-
da 1933 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfliktację
czasopiisma „Dilo” Nr. 301 z daty Lwów, dnia 14. listopada
1933 zawierającego: I) w artykule pt. „Interwju” t.j. d. w
całości wraz z tytułem zamianą zbrodni z art. 108 k. k.
zarządzić zmniejszenie całego nakładu i wydać w tym
celu 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego piama
drukowego. Zarazem wydać im odpowiedzialniemu redak-
torowi tego czasopiisma nakaz by odczerpnął niniejsze
umieszczeń bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej
stronie. Niewykonyanie tego nakazu ponosi za sobą na-
stępstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1862
Dapp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasadzenie za przeobrażenie na
grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukowem
miejscowej prasy artykułu na cało rozszerzonej wido-
ciowości narazi Rzeczpospolitą Polską na naderżnię-
cie między innymi stosunków dyplomatycznych z ZSR
Według §§ 487, 489, 493 p. k. oraz 18 k. (21 ust. praw. ju-
rydyk.) powzięte postanowienie umocnione. Przewo-
dząc: Medyka w. f. Protokół: Podpisany: w. f.

Za zgodność: Janowicz, st. sekretarz.

австро-угорська влада конче виступає проти асимиляції і тому опілялося помилування. І наслідком цього ніхто інший тільки саме я з послом Миколою Васильком робив заходи в міністерстві закордонних справ і у президента міністерів, щоб тих засуджених помилували! Ось як виглядає історична правда!

У всякому разі, тих талергофських легенд і русофільських „саможерта“ за багато точніше по світі в останньому часі, — та в цьому видно виразно нову „політику“. Мабуть це пішло інше, як тенденція *реалізувати минуле на новий ґрунті русофільської політики.*

Д-р Кость Левицький.

Чек без покриття.

(Добра чи лиха пропаганда? — Становище німців із Польщі. — Чи маємо бути mehr rüstlich.)

З того, що виїмки з „Діла“ зачитував п. Смогожевський у своїй книжці, ажитаючи це — мовляв — як корисний для Польщі агітаційний матеріал, хоче „Новий Час“ робити політичний капітал. Демагогам усе візьмо! Нас ані ця демагогія не бентежить, ані питає п. Смогожевсько-го ad usum Delphini.*)

Відомо, що нас жодиз у світі представляють „добрі люди“ германофільства. Якщо цей малый зразок самостійності нашої політичної думки пішов у світ, побиваючи брехню про „німецьку інтригу“ в кожному нашому відрусі, то він хіба не прислужиться нам погано. Наші статті в свій час облетіли польську пресу від офіційної „Газети Польської“ до „Веку Нового“, викликаючи нешире аджування, що ми — мовляв — у справі Поморя не йдемо разом із німцями... Легенда про „аквізиту із Берліна“ так шкерлась у мозки польських ігнорантів в українських справах, що їм важко було в це повірити...

Та що говорити! Навіть український журналіст з „Нового Часу“ (згаданий уже нами дописувач з Берліна) попав у паніку ізза нашого становища. Мовляв — німці лихі на нас за таке ставлення справи. Для нього, як і для подібних до нього апологетів чужої сили зачитуємо уривок з промови голови німецького союмового клубу пос. Франца, що П він виголосив на останньому засіданні польського союму. Ось він:

„Недавно мав я нагоду поговорити з високим державним урядовцем про положення німців у Польщі і про відношення уряду до нім. меншости. Я почув стару

пісню. Німецька меншость у Польщі — мовляв — ворожо настроєна до держави і тому не може чекати кращого відношення. Я перечив, доказував протині і подавав факти, які промовляли за тим, як собою німці в Польщі сповняють свої обов'язки супроти польської держави. Весь мій труд був даремний. Серед нашої брацки спитав мене держ. урядовець, як я ставляюсь до питання ревізії кордонів. При тому було мені цікаво почути, що німецьку меншость так довго вважатимуть протидержавним елементом, поки вона виразно і публично не відкажеться від думки про ревізію кордонів. На це заявив я, що чейже репрезентанти німців не раз уже заявляли і то навіть зі союмової трибуни в імені цілої нім. меншости, що німці в Польщі як льояльні громадяни з питанням ревізії границь нічого спільного не мають і що це питання може бути поладане тільки поміж Польщею і Німеччиною. На дальший запит, яке становище зайняли німці в Польщі на випадок війни, заявив я, що і тоді показались німці льояльними громадянами держави. Після цього він порадив мені повторити те саме колись зовсім публично. І я повторюю це як голова нім. парламентарного клубу з союмової трибуни іменем цілої німецької меншости в Польщі, — повторюю зовсім поважно“...

Хіба ця промова не є в руках поляків куди важнішим доказом, що „вся Польща — як каже обурений п. Студ. — включно з національними меншостями заінтересована в протинімецькій „ревізійній акції“... Скажіть: чи ми маємо берегти німецькі інтереси навіть тоді, коли вони йдуть у розріз з нашими національними інтересами і коли навіть самі німці в Польщі заявляють публично своє „desinteressement“ і прирікають вірно боротись у польських полках проти німецької армії? Таж ан і ваш компаніон, п. Студинський належите до „фронту національної єдності“, якого найближчим завданням між іншим — це „спинувати навіть найкраще масковану пенетрацію чужої політичної думки серед нашого громадянства“!... А хібаж можна вважати односторонній ревізійнізм (підкреслюємо односторонній, бо в даний час тільки справу Поморя світ поважно дискутує) хочби з програмою мінімум нашої політики? Оче-

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДНА ЛІТЕРАТУРА.
НА МОВА!

Хто хоче навчитись доброї української літературної мови, хто хоче пізнати історію своєї мови, хто хоче довідатись, як де говорять український народ, ТОЙ МУСИТЬ ПЕРЕДПЛАТИТИ НА 1934 РІК

Науково-популярний місячник „РІДНА МОВА“

присвячений всебічному вивченню УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. — Головний Редактор і Видавець проф. д-р ІВАН ОГІЄНКО. — ПЕРЕДПЛАТА: 6 зл. річно, 3 зл. піврічно, 1.60 чвертьрічно. За границею: в Європі 9 зл., поза Європою 2 амер. долари. Конт. чекове П. К. О. число 27110. — Адреса Редакції й Адміністрації:

Warszawa, Stalowa 25 m. 10.

Як додаток до „Рідної Мови“ виходить тримісячник „БІБЛІОТЕКА РІДНОЇ МОВИ“. — Передплата: 2 зл. річно; за границею: в Європі 5 зл., поза Європою 1 амер. долар.

ДЛЯ ОДНОГО НАРОДУ — ОДИН ПРАВОПИС!

видно що ні! І через те всяке заперечування німців про нашу підтримку у такій ревізійній акції, булоб нечесною грою супроти них і нас самих. Це булоб роздавання чеків без покриття, проти чого п. Студинський саме протестує (мабуть під адресою п. Кочубея). Покриття для такого чеку, що прислужує нам ще гіршу долю, бо здержування своїми грулями всієї польської експансії — наш народ ніколи не зложить!

В. Север.

Гітлер хоче миру.

Фердинанд де Брінон, спеціальний висланик париських часописів, оголосив у „Матені“ свою розмову з Гітлером. На думку німецького канцлера нема в Європі ніякого спору, який оправдував би війну. Все можна поладати між урядами поодиноких народів мирно, оскільки мають почуття честі і відповідальності. Зневажаю мене, каже Гітлер, мовлячи завжди, що хочу війни. Навіщо я божовільний? Війна? Алеж вона нічого не нормує тільки погіршила би положення світа. Ще дові тяжать на нас наслідки останньої світової заварухи. Маю перед собою дальшу внутрішню працю. Я звертаю народів до почуття честі, хочу звернути йому ще в радість життя, а ви думаєте, що буду нищити новою війною свою працю? Торкнувшись свого відношення до Франції та інших держав, канцлер заявив, що готов наважувати взаємину з кожним, хто хоче з ним говорити.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З 25. ЛИСТОПАДА 1933.

ІВАН БУНІН.

І Д А.

Якось на Різдво обідало нас четверо — трьох старих приятелів і так звалий Георгій Іванович — у „Великім Московським“.

З нагоди свят у ресторані було дустро і прохолодно, падали свіжі живі квіти, гіякити та новалі. Ми перейшли стару салю, бідо освітлену сірим морозистим днем і зупинились у дверях нової, вибираючи зацікавленіше місце, оглядаючи столи шовбо покриті білосніжними, випрямленими скатертями. Весь розсвіяний чистотою і чемністю впорядчик зробив скромний і вибагливий жест у напрямку далекого кута, круглого столика за півкожуром кавалю, під густим темнозеленим лавром. Ми пішли туди.

— Панове — сказав композитор, завшовши на кавалю, де вдав своїм коровайним тулубом — а нині з одної нагоди току вас і хочу побачувати.

— Застеліть перед нами, пане кельнер, якнайшвидше самоткану скатерть — сказав він, повертаючись до нього своїм широким селянським обличчям з вуякми очима. — Ви мої королівські звички знаєте.

— Ще би не знав! був час напам'ять їх вичити — відповів старий розумний кельнер з чистою срібною борізкою, стримано всміхаючись і поклавши перед ним поліпшувачку. — Будьте спокійні, Панове Миколаєвичу, подбаємо...

І за хвилини появилсь перед нами чаран і фужери, пляшак з різноколіровими горілками, розсвія лосось, чорноморна осетрина, полумисок з розкритими сьомлями на куснях леду, помаранчевий лаврат четверського сира, чорна лискуча груда півкурю, біла і спитіла від холоду відерце з шампанським. Печали ми такі з ревізійним композитором любив наливати сам і він налив три чарочки, потім жартівно озвничив:

— Світлий Георгіє Івановичу, чи і нам дозволить?

Георгій Іванович, що мав єдине предивне заняття — бути другом відомих письменників, мalarів і артистів — людина дуже тихенька і незмінно прегарно настроєна, ніжно почервонів, — він завсіди червонів, заки щось сказав — відповів з деяким розмахом і розв'язістю:

— Навіть дуже, гіршийший Павло Миколаєвичу!

Композитор налив і йому, легенько стукнув чаркою об наші чарки, махнув горілку в рот зі словами: „Дай Боже!“ і дуючи собі у вуси, почав їсти перекуску. Пішли і ми за його прикладом і займались ними досить довго. Після цього замовили „уху“ і закурили. У старій салі ніжно і сумно заспівала, докірливо заревла машина. Композитор сперся на спинку кавалю і агідно зі своєю звичкою втягнувши у свої високо підняті груди повітря, сказав:

— Дорогі і на жалю уже дуже поважні друзі! мені нині, не вважачи на радощі черепа мого, дуже сумно. І сумно тому, що згадав я нині, прокинувшись, одну невеличку історію, що трапилась одному мому приятелеві, документальному, як пізніше виявилось, олові, різно три роки тому, на другий день Різдва...

— Історія невеличка, але понад усякий сумнів, аморозо... — сказав Георгій Іванович зі своєю дівочою усмішкою.

Композитор глянув на нього аном: — Аморозо? — сказав холодно і глузливо. — Ах, Георгіє Івановичу, як ви будете за всі свої гріхи і нежилосерний ум відповідати на Странному Сузі? Ну, Бог з вами! „Я хочу спарбу, що все містив би в собі, а хочу молодості“ — заспівав він за грамофоном, піднявши брови. Після цього говорив до нас далі:

— Мої друзі, ось вам ця історія. Давно-давно колись в одному царстві приходила до дому одного добродія одна дівчина, приятелька його жінки з університету, така беззастережності, та мила, що цей добродій звав її попросту Ідою, себто тільки її іменем. Іда та Іда, казали на зваж добре, як звать її по батькові. Зваж тільки, що вона з поважною, незламною різню, конька

музики, що був колись славним диригентом, живе при батьках, жде, як личить, аж трапиться чоловік і — більше нічого...

— Якже вам описати цю Іду? Симпатію мав для неї добродій велику, але уваги не звергав на неї, точно кажучи, ніякісьньої. Приїде вона і він до неї: „А-а, дороженька Іда! здоровенькі були, здоровенькі! як тішусь, що вас бачу!“ Вона у відповідь тільки всміхалась, стягав капелюшок, прикладала обі руки до волосся, сховав хустинку в зарукавок і по дівочому (трохи бездумно) гляне довкола: „Марушка дома?“ — Дома, дома, будь ласка... „Можна до неї?“ І спокійно підходить через Ідальню до дверей Марушки: „Марушко! можна до тебе?“ Голос мала грудний, що хвилював до самих залів і до того-су додайте все інше: свіжість молодості, здоров'я, запах дівчини, що саме зайшла в кімнату з морозу... далі досить високий зріст, гарну будову, різку гармонійність і природність рухів... Обличчя теж мала різке — на перший погляд бачити то зовсім буденне, а приглядаючись — заливши: тон шкіри рівний, теплий, тон якоїнебудь першої сорти яблука, колір фіалкових очей живий, повний...

„Так приглядаючись — задивився А той бован, себто герой нашого оповідання, погляне, впаде у теляче захоплення, скаже: „Ах Ідо, Ідо, ви самі не знаєте своєї вартості!“ — побачить в відповідь її приємну, якби не зовсім прихильну усмішку, і відійде до себе, до свого кабінету і знову займеться якоюсь дурницею, аякою теорією, ділько його нав'яз би! І ось так минає час і наш добродій навіть ніколи і не задумався над тою Ідою хочби трохи поважно, і зовсім, уявлять собі, не заприїтив, що вона одного гарного дня швела кудись. Нема і нема Іди, а він і не догадується спитати жінки: кудись ваша Іда подлась? Згадав часом, відчує, що йому чогось бракує, згасть собі, як солодко міг би він обняти її і стати припадє її сирій зарукавок, колір її лиця і фіалкові очі, її чарівну руку, її ангільську спідничку, затуляти на хвилину і знову забуде...

(Продовження буде.)

Справа ревіндикації православних церков.

Рішення Найвищого Суду, яке не вирішує справи

20. листопада п. р. Найвищий Суд у повному складі, заохоченому з 7-ми суддів, розглядав справу ревіндикації церкви у селі Адамівка на Поліссю, якої домагається пинський римо-католицький консистор. Це перший випадок з цілої серії т. зв. ревіндикаційних процесів, які перейшли всі судові інстанції та в якому Найвищий Суд має видати оречення засадничого характеру: чи справи ревіндикації православних святинь, які колись були римо-католицькими костелами, підлягають компетенції судів чи (згідно з розпорядженням комісари

східних земель) що справу вирішує адміністративна влада. Після вислухання сторін, Суд прихилився до виводів представників поліського православного консистора, адвоката Римовича і Шмігельського, а саме, що ці справи до компетенції судів не належать. Це оречення не торкається поуніятських церков і церковного майна, яке колись належало до римо-католицької чи до греко-католицької церкви. В цій справі Найвищий Суд прийме постанову окремо, на засіданнях у грудні п. р.

(В. У.)

Збори Української Народньої Обнови (УНО).

З „Нової Зорі“ довідуємося, що 18. п. м. відбулися у Станиславові збори УНО (Української Народньої Обнови — передлим УНП) з таким денним порядком: 1) Нове видання програмової заяви. 2) Вибір нової управи організації. Реферував д-р Осип Назарук зі Львова.

По рефераті й дискусії ухвалено нове видання програмової заяви і вибрано нову управу з 12 членів. Головою УНО на місце пок. ради. Ол. Салаяка вибрали одноголосно адв. д-р Іван Волянський зі Станиславова.

Виборчі протести в Найвищому Суді.

На день 28. грудня п. р. у Найвищому Суді призначено справу виборчих протестів до союзу з виб. округи 58 (Креминець-Дубно-Острів), звідки „вийшло“ п'ятьох послів ББ. м. і. Бо-

гуславський і Серафимович і чех Медуна. Протест оголосили виборці з листи II (українсько-білоруського блоку).

З холмських відносин.

ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ОДНОДНІВКИ НА ХОЛМЩИНІ.

Перед кількома роками виходив у Холмі український часопис „Наше Життя“. З народженням селянства на Волині, той часопис перемістився також в комуналізаційний і його згодом влада закрила. Тепер уже майже 5 літ у Холмі не друкувалося нічого українською мовою. Коли ще влада закрила холмське товариство „Рідна Хата“ і ліквідувала кілька українських кооператив, то українське життя на Холмщині зовсім загинуло.

В цьому році на „Пречисту“ вийшла в Холмі українська одноднівка „Холмський Голос“, що видала деяке світло на теперішній стан українства на Холмщині. Як звичайно, три примірники цієї однодівки пішли до староства до цензури. З початку староство наказало не друкувати, а чекати рішення. По 3-ох годинах покликали до староства друкаря і тримали його цілу годину. Врешті дозволили друкувати, але левий друкар не встиг скінчити роботу, з'явилося кілька поліціянтів під проводом шоловака і з наказу староства забрали цілий наклад однодівки та ще й допитували, чи який примірник не потрапив у чужі руки. Між іншим сказали, що не мають

наказу однодівку сконфіскувати, тільки забрати наклад, бо староство не розуміє української мови і тому мусить шукати перекладачів, котрий переклав би однодівку. Щопро тоді сконфісують, або віддадуть наклад.

Не зважаючи на інтервенції видавця і друкаря, однодівку перекладали від 21 вересня до 18. жовтня п. р. і щойно 21. жовтня п. р. староство повідомило редактора, що наклад сконфісковано, а справа скерована до прокуратора. Ще не було рішення суду, а вже якимсь чином зараз по конфіскації дійшла однодівка до редакції польського часопису „Кроніка Надбужанська“, що в числі 22. з дня 8. жовтня помістив громову передову статтю: „Замкнемо змори“, в якій дуже гостро напав на холмських українців, зокрема на видавця „Холмського Голосу“.

Окружний суд у Люблині розглядав справу конфіскації і дня 21. жовтня її ухвалив. Але знову, не зважаючи на інтервенції друкаря, ще до дня 14. листопада староство не видало заарештованого накладу і невідомо, чи видало його й досі. Цілу справу перелано Українській Парламентарній Репрезентації.

В ХОЛМІ НЕ ДОЗВОЛЯЮТЬ НА УКРАЇНСЬКИЙ КОНЦЕРТ.

Холмські українці рішили заперелодні свята „Пречистої“ влаштувати в Холмі концерт збірних церковних хорів. У програму концерту мали входити церковні і світські пісні. Коли місцевий диригент аложив у староства прохання про дозвіл, то йому вправді не заборонили з місця концерту, але ще до цього часу ініціатори не можуть дочекатися відповідей на своє прохання.

Жапа на священика.

БЕРЛІН, 23. 11. ПАТ. Минулого тижня докано напад на католицького священика, що мешкав коло одного парохіального цвинтаря в Кельні. Три замасковані мужичи з револьверами в руках добулися до мешканця священика, звалили його на землю, а один пробив його ножом. Опісля бандити зтікли, не вкрадуючи нічого.

Відложення розбройної конференції.

ЖЕНЕВА, 23. XI. ПАТ. Сьогодні полуд. під проводом Гендерсона зібралася президія розбройної конференції. Засідання було незвичайно коротке, бо тривало 7 минут. Гендерсон виступив з промовою, в якій поінформував про напад, що їх відбув з представниками Італії,

Франції, В. Британії й Зл. Держав. Промовень запропонував відкласти головну комісію до половини січня з тим, що комісія збереться рівночасно з січневою сесією Союзу Народів, яка зачнеється 15. січня. Пропозицію Гендерсона президія прийняла без дискусії.

Міжнародний літературний союз.

БЕРЛІН, 23. XI. ПАТ. Президія німецької групи Пен-Кляубу рішила звернутися до представників літератури всіх країн з запрошенням створити міжнародний союз національної літератури. Організаційною одиницею цього союзу

була би група німецького Пен-Кляубу, що виступила з міжнародного союзу Пен-Кляубів. Тепер вибрано комісію, що має видати проект нової міжнародної організації.

1696 комуністів арештували в Японії.

3 Токіо повідомляють, що японська поліція арештувала 1696 комуністів, між ними 926 жінки і 68 жінок. Арештованим закидують,

що пробували створити комуністичну партію, проголосити незалежність Кореї і Формозу та шукати зближення до Радянщини.

ЛИТЕРАТУРНИЙ КУТОК.
Венітається паста,
показує зуби.
Та без пасты „Хлорамі“
не минути зуби.

CHLORAMI

Біла паста до зубів.

За океаном.

ВІЛЬНОПРОФЕСІЙНІ УКРАЇНСЬКІ ІНТЕЛІГЕНТИ В КАНАДІ І ЗЛ. ДЕРЖАВАХ.

З нагоди „Українського Тижня“ на світовій виставі в Шикаго відбувся там у днях 18. і 19. серпня п. р. з'їзд українських вільнопрофесійних інтелігентів Америки й Канади. Явилось понад 60 учасників. Першого дня з'їзду були читані реферати, на другий день обговорено організаційні справи. Принято резолюції, які ексективна з'їзду видрукує і розішле членам.

До ексективних обрані: голова адв. Омер Малицький, секретар д-р Г. Г. Скетар, скарбник адв. Степан Шумейко.

Товариство ділиться на секції, м. ін. має теж секції лікарів та адвокатів. Кожна секція має двох відпоручників в ексективі.

Ексективну секції адвокатів творять: голова адв. Богдан Пелехович з Шикаго, секретар адв. Роман Смух, відпоручники до ексективної т-ва адв. Іван Паньчук з Дітройту й адв. Теодор Гуменик з Торонто. Секція адвокатів застановлялася над справою видавання свого органу і рішила — на внесок адв. Пелеховича — увійти в porozumіння з редакцією часопису українських правників „Життя і Право“ у Львові задля есентуального видавання спільного органу, в якому був би окремий відділ, призначений для адвокатів українців Злучених Держав і Канади із статтями, друкованими також есентуально в англійській мові.

Свого часу подали ми за українською американською пресою спис адвокатів-українців, що виконують практику в Зл. Державах. Подаємо далі доповнення того списку та список українців-адвокатів Канади.

НОВІ УКРАЇНСЬКІ АДВОКАТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ.

(Доповнення до списку, поданого вже в „Нілі“)
Indiana. Mishawaka: John S. Gonas, Keller Building.

New Jersey. Newark: Stephen Shumeyko, 26 Morton Street.

Pennsylvania. Mc Adoo: John Bovolak.

Province of Alberta. Edmonton: P. J. Lazarevich, Dmytro Yanda, Bank of Toronto Bldg., Nicetas Romaniuk, Mc Loed Bldg., J. E. Besarab, Mondaire: George Szkwarok.

Province of Saskatchewan. Saskatoon: Julian Stechischin, John Hnatyshyn, Canada Bldg. Canora: Peter W. Koziar, Regina: Basil Baleshta, Yorkton: Michael Stechishin.

Province of Manitoba. Dauphin: A. T. Wawrynuk, Ethelbert: Michael Hryhorchuk, Winnipeg: J. W. Arsenych, Mc Intyre Block, Nicholas Mandziuk, Wasył Swystun, Mc Artur Bldg., S. Sawula, 457 Main St., D. Yakimischak, Mc Intyre Block.

Province of Ontario. Hamilton: W. J. Tuchat, Sun Life Building, Toronto: Joseph Dyk, 33 Richmond St. W., Theodore Humeniuk, 72 Queen St. W., Windsor: John Yatchew, Guaranty Trust Bldg.

Province of Quebec. Montreal: S. V. Ozero, 2480 Sherbrooke St. E.

Вкріп буде незалежна.

ПАРИЖ, 23. 11. ПАТ. Між Францією і Сирією підписано сьогодні умову, що передбачує анесення французького мандату над Сирією та унезалежнення Сирії, подібно до заключеної торішньої умови між Англією та Іраком. Умова, що мусить бути затверджена сирійським парламентом і входить в життя в дні прийняття Сирії до Союзу Народів, встановлює, подібно як з Іраком, 4-літній перехідний період, в часі якого будуть утворені подібно майбутні властиві між Сирією та Францією. Була це умова вічного миру та союзу. Додані до неї два протоколи передбачують умову військову, судову, фінансову і статутну, що торкається французьких урядовців з Сирії.

Карний табір для неробів.

БЕРЛІН, 23. 11. ПАТ. „Фосіте Ітг.“ повідомляє, що уряд праці в Штутгарті рішив створити карний табір для тих, що ухиляються від зарплаткових занять і беруть безкарно відпочинок та фонду безробіття. Табір відповість до свого призначення буде строгий режим, який передбачає між іншим і підкову йодію.

чів з вогню на вид кондуктора. — Наслідком прилучення сусідніх громад місто Броди числять коло 40 тисяч мешканців. — До шинку Мешка Газенфранца в Москвіні добулося вночі чотирьох замаскованих бандитів і побити домініків, загарили готійкою 400 зол. — На дорозі біля Комарна напад якийсь злощасливий на Олену З. зі Львова, знісавшав її та зрабував 20 зол. її

— Газова атака на Сянік і околицю відбудеться 25. листопада. Адміністраційна та відськова влада поробила вже відповідні застереження. Віхня в Сяноці мешканці вже закривалися.

— Жиди кричать проти Англії. Жидівська об'єднана молодь, около 200 осіб, узадила в Варшаві похід для демонстрації проти англійського уряду. З походу падали ворожі оклади під атакосю Англії. Поліція розігнала демонстрантів моторовою помпою. Арештували 3-х організаторів походу.

— Велика летунська катастрофа. Біля Харкова склалася велика летунська катастрофа, в якій розбився підчас пробного лету найблизький

на світі 128-особовий літак „К 7“, збудований недавно. Згинуло 14 осіб, між ними головний пілот Снегірьов, начальник монтажного відділу летунської фабрики інж. Зернотін, представник головного уряду авіації Ліна, начальник відділу технічної контролі Палчинський та інші. Крім того погинуло кількох техніків і робітників. Причини й ближні подробиці катастрофи невідомі.

— Не хоче бути катом. Кат Браун уступив зі свого становища. Купив собі 15-мортів господарство біля Варшави й там буде господарювати.

СПОРТ.

УКРАЇНА-СВІТЕЗЬ.

Товариські змагання між двома дружинами відбулися в неділю 26. п. м. на грині Світезі в годині 11.30 передполуднем. Попередити в тоді 9.30 змагання Україна II — Світезь П. Ціна вступу дуже низька; дохід тількимав ч. 8, 9 і 10.

† ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Теодор Кухта, урядовець дирекції залізниць в Чернівцях, помер 21. п. м. в 47 р. життя. Покійний був зразковим українським громадянином, членом різних українських товариств, що серед важких політичних і життєвих умовин ішов ціле життя вірно й непохитно під національним прапором. В часі української визвольної кампанії поспішив на службу українсько-галицької держави і був якийсь час у Стрию. Вернувши на Буковину, удержував далі духові звязки з українським життям у Галичині, интересуючись живо його долею та долею. Покинув молодшу жінку й двоє незабезпечених дітей. Честь Його Памяті!

1.000 ІНВАЛІДІВ УГА ЖДЕ НА ПОМІЧ ГРОМАДЯНСТВА. ВШАНУЙТЕ ЇХНІ ЗАСЛУГИ І ПОСВЯТУ! ЧЕСТЬ НАРОДУ НАКАЗУЄ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ЖИТТЯ ТИХ, ШО В ОБОРОНІ ВІТЧИНИ ВІДДАЛИ СВОЄ ЗДОРОВ'Я!

Театри.

Великий Миський Театр.
П'ятниця, 21. XI. год. 7.30 веч. „Весілля“.
Субота, 25. XI. вистава не відбудеться з причини ген. проби.

Театр Рівногородностей.
П'ятниця, 24. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.
Субота, 25. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.

Кіна.

АДРІА: „Бен Гур“.
АПОЛІО: „Шпін у масці“ (Ганка Ордовіла).
АТЛАНТИК: „Кавалькада“.
ВАНДА: „Неміта, цитка Гавани“.
КАСІНО: „1002-га ніч“ (Можухин).
КОПЕРНИК: „Золоті сльози“ (Любич).
КОЛЬСОН: „Син джунглі“ (режис. Гаван).
МАРУСЕНЬКА: „Золоті сльози“ (Любич).

МІРАЖ: „Тижень на веселі: „Володця“ (Лоренс Тибет), „Герої“ (Льорель і Гарді).

МУЗЯ: „Дивний зім“ і комедія.
ПАЛАС: „Пірий чай ген. Ен“.
ПАН: „Шаунок перед верховом“ і „Ромео та Юлія“.

ПАСАЖ: „Земля вічна“, Балалайкова трупа Фролівського.

ХІМЕРА: „Кавалькада“.

СТИЛЕВ: „Мумія“, режис. „Львів під землею“.

УТІКА: „Братерство народів“ і режис.

Закордонне радіо.

П'ятниця, 24. листопада 1933.

Відень (517,2) 12.00, 20.55 Концерт. 17.30 Фортепіано; Братислава (279,3) 19.25 Легка музика; Кошиць (293,5) 12.30, 17.00 Концерт; Прага (458,6) 19.30 „Наречена з Месини“ оз. Філіпа; Кейлсбург (1634,9) 17.20 Клас. музика; Мінхен (533) 18.05 „Маселі“ симф. поезія Ліста, 21.35 Скрипка; Бреслава (325) 20.10 „Косі фан Тутте“ оп. Моцарта; Букарешт (394,2) 20.00 Вок. ресітаз; Букарешт (550,5) 13.30 Циг. музика, 19.30 Опера, 23.20 Фортепіано; Рим (441,2) 12.30, 13.00 Легка музика, 16.00, 20.45 Концерт.

Субота, 25. листопада 1933.

Відень (517,2) 17.00 Хор, 18.30 Концерт. 20.05 „Дер Келермайстер“ оп. Целара; Братислава (279,3) 22.15 Концерт; Гайзсберг (276,5) 16.00 Концерт; Лайпціг (334,6) 19.00 Гендлері твори; Мінхен (533) 20.00, 21.00 Веселий вечір; Бреслава (325) 11.50 Концерт; Букарешт (394,2) 20.00 Арія, 20.45 Сінг; Букарешт (550,5) 18.30 Циг. оркестра, 22.45 Концерт; Рим (441,2) 13.30 Легка музика, 20.45 Опера.

Львівське радіо.

П'ятниця, 24. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авіація; 11.55 Комунікації, грамофон; 12.05, 12.55 Сальонезі музика; 13.30 Спортові вістки; 13.40 Сінг; 15.35 Бетовенів квартет (в грам.); 16.40 Візит; 16.55 Віденські мелодії (Форте); 17.40 Карло Гальфогі (баситон) з грамофоном; 17.50 Стенографія; 18.20 Легка музика; 18.50 Балачка „Піломоси“; 19.05 Веселий вечір; 19.25 Фейлетон; 19.40 Спортові вістки; 20.00 Муз. балачка; 20.15 21.15 Симф. концерт; 21.00 Академічна література; 22.40, 23.05 Циг. музика.

Субота, 25. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авіація; 12.00, 12.35 Сальонезі музика; 13.30 Господарські вістки; 13.40 Пісеньки Давидові хор (грамофон); 16.00 Авіація для дітей; Сальонезі музика; 16.40 Лекція ф. мови; 16.55 Легка музика; 17.30 Кутон кавалькада; 18.20 Два фортепіано, сінг; 19.15 Веселий вечір; 19.25 Муз. вечірня вістка; Купорічка; 19.40, 19.45 Спортові вістки; 21.00 Оркестра, сінг; 21.00 Почт. техн. скринька; 21.20 Фортепіано; 22.05 Концерт міжнародний; 23.05 Трансмісія з Віденят „Вітальська музика“.

Так виглядають правдиві фабрикаті

Др. Еткера!

просимо вкстерігатися підрібок!

Новий Самоуправний Закон

Д-РА СТЕПІАНА БАРАНА.

Ціна 40 сотників

Почтова пересилка 15 сот.

Вислає Адміністрація „Діло“.

ЗАГАЛЬНИЙ ЗБІР

Т-ВА „ПРОСВІТА“ У ЛЬВОВІ.

Дня 26-го грудня 1933 р. в год. 4-й разі відбудеться Поминальне Богослуження за покійних членів Т-ва в Успенській (Володзькій) церкві при вул. Руській. Сам Заг. Збір відбудеться тогож дня (26. XII. 1933 р.) в залі Союзу Ремісничих Цехів у Львові, вул. Костельна ч. 8 (ріг Стрілецької площі). Початок Збору в год. 10-й передпол. Порядок нарад:

1. Відкриття Загального Збору.
2. Вітання правління Загального Збору.
3. Приняття до відома протоколу з останнього Збору Т-ва.
4. Задоволення з діяльності Т-ва „Просвіта“ за час від 1. VII. 1931. до 30. VI. 1933 р.
5. Задоволення Ревізійної Комісії.
6. Вибір Комісії-Матки і комісії для обговорення задоволення та плану діяльності Товариства за час:

- а) адміністраційно-господарсько-аналітичній,
- б) організаційно-культурній,
- в) редакційній для приготування внесків на публічне задоволення.

7. Вітання внесків і дискусія над ними.
8. Уваження абсолютній.
9. Вибір нових членів Гола. Виділу на місце тих, що уступили, заступників членів Гола. Виділу, членів Ревізійної Комісії і їх заступників.
10. Зміна статуту.
11. Затвердження бюджету на найближчий рік і прийняття комісійних внесків.
12. Закриття.

При тій нагоді пригадуємо, що участь в Заг. Зборі прислугає:

1. Відпоручникам зазначених членів Матеріального Т-ва вибраним членами Т-ва та філіальних зборів (на кожних 30 дієвих членів, що вирізняли членський вкладку за 1933 рік припадає один відпоручник. Відпоручники членів рівнож мусять бути членами Матеріального Т-ва. Відпоручники читальні не мають права вибирати інших.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у приватних оборотах в Львові 5.34.
У Варшаві нотували: Лондон 29.27—29.30, Париж 34.86, Берлін 212.51, Ціх 172.60, Амстердам 359.15, Нью-Йорк 54.44, Нью-Йорк чейн 5.42.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосоюз“ давляє кооперативам дня 23. XI: масло дес. зоз. 2.90, молоко 22 до сметана 90 сот., яєць зол. 4.80—5.00 за доз. Тенденція на масло знижова, на решту сльозів.

ЗГАДАНІХ ВІДПОРУЧНИКІВ, БО ЧИТАЛЬНІ ВСТАНОВИЛИ ОСОБНО СВОЇХ ВІДПОРУЧНИКІВ НА ЗАГ. ЗБІР Матеріального Т-ва.

Спис відпоручників разом з відписом протоколу тих зборів Філії, на котрих вибрано відпоручників, треба переслати до Централу найдаві до 15-го грудня 1933 р. для вислаки відпоручникам відповідних уповноважень.

2. Відпоручникам читальні. Кожна читальня має право вислати на Заг. Збір Т-ва листівку „Просвіта“ тільки одного відпоручника без огляду на число її членів. Відпоручники читальні вибирають загальні збори читальні. Про вибір відпоручників має кожна читальня повідомити Централю разом з заповненням форми і прізвища відпоручника та відпису протоколу того збору, на якому вибрано відпоручника. Вкладати до дня 15-го грудня 1933 р. Відпоручники тих читальні, що не виконали своїх зобов'язань супроти Головного Виділу, назомених статуту і ухвалою Загального Збору Т-ва „Просвіта“ (вирішення чл. вкладки), не будуть допущені до участі в Заг. Зборі.

3. Почесним членам
4. Членам Головного Виділу і Ревізійної Комісії.

5. Кожночасному голові або заступнику коїї голови чи делегатові виділу коїї Філії. Філії рівнож обов'язані подати до відомо Гола. Виділу найдаві до дня 15-го грудня 1933 р. і прізвище голови або заступника голови, або делегата виділу, який має заступати Філію на Зборі.

Вступ на Збір усім вищезазначеним буде дозволений тільки за виснаженням уповноваження, які Головний Виділ розіслав по 15. грудня управлінням відпоручникам на основі пересланих Філіями читальними відписів протоколу заг. зборів або засідання виділу Філії.

В дні Заг. Збору ніяких уповноважень рішучо не визнається.

ЗА ГОЛОВНИЙ ВИДІЛ ТОВАРИСТВА „ПРОСВІТА“ У ЛЬВОВІ.

Д-р Іван Брик, голова,
Михайло Таранько, секретар.

КІМНАТА фронтова, соняшна, з окремим входом до аншаму в'їзду. Театральська 3. партер. 639 I—1

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Подяка. Почуваємося до милого обов'язку зложити цією дорогою подяку за поміч матеріальну й моральну в часі нашого перебування в збориських арештах: Вповажаним Паням, зокрема Вп. П. Добродішні Куликоті і П. М. Семеніані за їх повне посвята піклування нами. Вп. Панам мецесам зі Зборова й Вп. П. др. Ванеці зі Золочева за безітересовий інтервенції перед владою судовою і прокуратурою, Ізійники Громадянам с. Ярославичі та п. М. Мартинюк. — Зборів, дня 21. X. 1933. — Іж. Голод Роман, Григорій Мирослав, Лоберчик Микола, Кромалюк Василь, Левицький Євген, Новаківський Іван, Полесий Омелян, Чорний Олександр.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ТОВАРИСТВО ЗАПОМОГИ УБОГИХ ГР. КАТ. ЦЕРКВИ ІМ. СВ. АП. ПЕТРА У ЛЬВОВІ.

подає до відомо членам, що звичайні ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ відбудуться дня 8. грудня 1933 р. в год. 10.30 в домішній сакщенничій кооперативі „Власна Допомога“ при вул. Корняків ч. 1 з таким порядком нарад:

1. Отворення Загальних Зборів.
2. Вітання протоколу з попередніх Загальних Зборів.
3. Заг. з діяльності: а) секретаря, б) скриньки, в) адміністратора дому, г) контрольного комісії.
4. Дискусія над вітанням.
5. Вибір Голови.
6. Вибір Виділу.
7. Розподіл готівки.
8. Справа висоти вкладки і залегані вкладок.
9. Еквентуалізація.

Якщо в означеній годині не збереться відповідне число членів, в год. 11.30 відбудеться другі Звичайні Загальні Збори названого Товариства з важністю ухвал без огляду на складність членів.

ЗА ВИДІЛ

о. О. Базюк, голова
о. Я. Черемиський, секретар.

АЛЬФОНС ДОПЕ

МАЦІЦЬКИЙ

Переклад із французьк. мови М. Рудницького. — Ціна 3.— зол. з почт. пересилкою 3.50 зол.